

INHOUD

The Florida Orchid Experience van Patrick Mannens

Een uitgave van P&P Orchids.

Niets uit deze publicatie mag op enigerlei wijze worden overgenomen zonder uitdrukkelijke toestemming van de uitgever. Het verlenen van toestemming tot publicatie strekt zich tevens uit tot het in enige vorm elektronisch beschikbaar stellen. Hoewel aan deze publicatie uiterste zorg is besteed, aanvaarden de uitgever noch de redactie enige aansprakelijkheid voor schade ontstaan door eventuele fouten en/ of onvolkomenheden in deze uitgave.

The Florida Orchid Experience

Patrick Mannens

Vanaf 5 tot 13 januari was ik beroepshalve in St.-Petersburg, Florida, gelukkig had ik daar wat vrije tijd te besteden. Ik ga U het beroepsverhaaltje besparen, maar mijn contacten met orchideeën liefhebbers en kwekers wil ik U niet onthouden. Ik wist al in september dat ik naar Florida zou moeten reizen. Ik nam dan ook contact met het AOS (American Orchid Society). Prompt kreeg ik een uitnodiging om de september vergadering van de West Florida Orchid Society bij te wonen. Na wat over en weer gemail werd één en ander duidelijker. In januari was ik welkom. Bill Nunez ,

mijn contact bij hun vereniging zou me oppikken in het hotel. Ondertussen was men naar onze website gesurfd en kreeg ik de vraag of ik niet voor een lezing kon zorgen. Ik dacht, laat ik het veilig spelen, dus ik stelde voor een lezing te geven over Europese orchideeën, die zou daar wellicht niemand kennen en het zou zeker iets anders zijn, dan wat men daar gewoon is.

Ik doe U mijn verhaal in chronologische volgorde en bespaar U de details over de conferentie die ik bijwoonde en de vlucht- en hotelperiekelen.

De eerste ontmoeting was met Bud Spence van de kwekerij met de veel belovende naam '**Florida Native Orchids**'. Ik had een afspraak met hem. De man was 85 jaar oud en al ruim meer dan 70 jaar met orchideeën bezig. Eigenlijk zat hij al van zijn vijfde met zijn handen in de grond. Want destijds hadden zijn ouders een farm en toen leek dat

vanzelfsprekend. Bud heeft drie jobs tegelijkertijd gehad. Hij gaf les, hij had vanzelfsprekend zijn orchideeënkwekerij en daarnaast werkte hij nog steeds aan opdrachten van zijn vader. Die was die periode omgeschakeld naar constructiebedrijvigheid. Blijkbaar had zijn familie tijdens de grote depressie goed geboerd. Ze hadden destijds hoger in Florida een hand in zowat alle handel. Startende van visserij, bootconstructies, over kruidenierwinkels tot immobiliën. In die periode kochten ze veel gronden op. De indianen verkochten alle terrein voor weinig geld. Diezelfde familie is nu bezig met die gronden te verkavelen en te bebouwen. Maar waar ik eigenlijk voor kwam was zijn verzameling planten. Hij had drie serre's en een aantal rekken en bomen buiten, die ook vol hingen met planten. Hij schakelde de sproeiinstallatie af in de *Cattleya*-serre. Dus gingen we eerst binnen in de serre achter zijn huis, waar hij vooral *Phalaenopsis* had staan, maar ook veel andere zaken.

Ze zagen er allemaal gezond uit. Hij had daar ook veel zelf gezaaide orchideeën staan. Best een leuke verzameling. Een eigen *Dorianopsis* hybride, die wel erg mooie planten gaf, die de eigenschap had veelvuldig vegetatief te delen en zo clusters van bloeiende planten opleverde, was één van zijn pronkstukken. Vervolgens liepen we door de *Vanda*-serre en tenslotte door de *Cattleya*-serre. Hij noemde die serre's zo om ze uit elkaar te houden, maar je

vond er veel meer dan die drie geslachten. Na een uurtje verliet hij me even om een korte broek te gaan aantrekken, de temperatuur begon serieus te stijgen, dus ik snuisterde alleen wat in de serre's. Overal schoten gekko's en hagedissen weg. Ze waren erg nuttig, ze hielden de insecten weg! Ha daar zag ik weer wat! *Mormolinca ringens*, die plant kende ik van Costa Rica.

Ik wil die gaan fotograferen en als ik op het scherm kijk dacht ik wat ligt die zwarte darm daar te doen? Ik kijk naast het scherm, oei een slang, mat zwart en zo'n meter-twintig lang. Hij heeft me duidelijk ook gezien en ruikt voordurend met zijn tong. Ik trek me voorzichtig terug, toch maar even wachten tot Bud verschijnt. Het bleek zijn vriend te zijn, die slang zit er vaker, een nuttig dier, die ratten en muizen vangt. Raar dat die niet direct gevlucht was, ik moest die wel erg rustig hebben verrast. Want normaal is die direct weg! Ik stapte terug tussen dat plantenrek, maakte nog een foto en ja hoor de slang verdween als een schicht tussen de potten. Ik kocht vier flesjes superthrive, dat superhormoon, wat iedereen hoopt dat ik zou meebrengen.

Het tweede bezoek bracht me bij 'Phelps Farm Orchids, Inc.' Ik had geluk, want het was onaangekondigd, maar de kwekerij was open. De eigenaar en zijn

echtgenote ontvingen me er gastvrij. Ik mocht kijken waar ik wou, al hadden ze het erg druk, want 's avonds had hij een voordracht tegen in het noorden van Florida in de buurt van Orlando en hij had nog heel wat planten in te pakken en in te laden.

De kwekerij had hij al van 1979 en zijn planten zagen er ronduit prachtig uit. Hij had een erg gevarieerd aanbod, vooral prachtige *Cattleya* hybriden, waar ook heel wat andere zaken. Zo had hij een *Bulbophyllum fletcherianum* hangen met bladeren van ruim een meter lang en 20cm breedte. Ook heel wat *Dendrobiums*, ook enkele met erg kleine bloemen die je bij zo'n kweker niet verwacht. Er schuilde duidelijk nog steeds een liefhebber in de man die toch zijn beroep maakte van zijn hobby. Zijn kwekerij lag prachtig ingesloten door nieuwere bouwprojecten, maar met gelukkig een eigen buffer in de vorm van enkele hectaren grond, met waarachtig moerasgebied erin. Toen ik hem sprak van mijn voorkeur om inheemse orchideeën op te zoeken als ik ergens kom, toonde hij me een pracht exemplaar van *Encyclia tempense* en *Epidendrum conopseum*.

Maar de top of the bill was er als zijn echtgenote Patricia even met me mee wandelde in hun achtertuin, daar stond

waarachtig een *Habenaria* in bloei. De meeste exemplaren waren zelfs al uitgebloeid, terwijl ze zelf de bloei normaal in april verwachten.

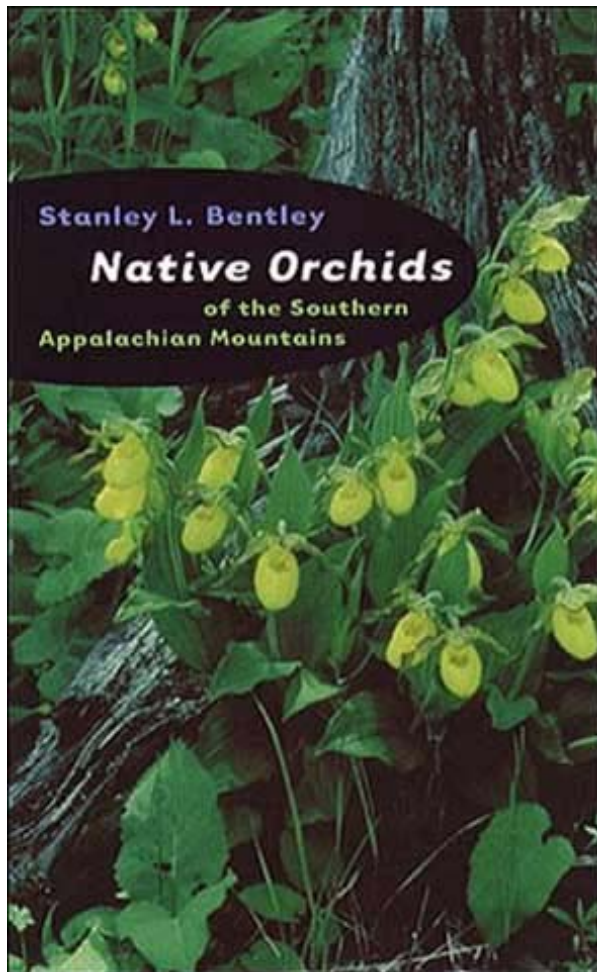
De kwekerij stond echt vol, er was geen leeg schab te bekennen. Hij was dan ook volop bezig met de constructie van een nieuwe kas. Die zou helemaal gaan dienen voor op blok en varenwortel opgekweekte planten. Immers voor een gevarieerde collectie moest hij oog hebben voor potplanten, die onder blokjes stonden en extra drup van die bovenlaag te verduren kregen. (Kennen wij dat proleem ook niet?) Overigens de technische installatie is duidelijk heel anders dan wat wij gewoon zijn. Ik zag helemaal geen verwarming, neen, ik zag enkel koeling. Een meter diameter grote ventilatoren, en achteraan de kas, grote koelbatterijen, waar water door een grid wordt geleid en waarachter ventilatoren dat verdampde water door de kas joegen.

Het werkte goed, zolang de luchtvochtigheid buiten niet te hoog was. Het is de verdamping van dat water op de planten, wat voor de afkoeling zorgt. Maar als je algemene luchtvochtigheid te hoog is kan er geen water verdampen. Louter de luchtvochtigheid van zijn kas kon hij laag houden door massaal lucht uit de kas te zuigen,

met die grote ventilatoren, maar als de luchtvochtigheid buiten ook te hoog was dan had hij een probleem. Zoals gezegd de man had het druk, dus ik liet hem, trouwens het werk riep...!

Overigens ik zal toch even het beroeps-onderwerp moeten aanraken. Immers de voorbije zomer hadden twee Amerikanen die op het congres aanwezig waren mij een bezoekje gebracht op het bureel. Ze hadden de planten op mijn bureel gezien en we hadden het even over mijn orchideeëngekte gehad. Ze hadden het blijkbaar onthouden, want één van hen had een boek voor me bij over de orchideeën uit de streek waar hij woonde. **'Native Orchids of Southern Appalachian Mountains'**, het was een leuk boek. Het zou me haast overhalen om een vakantie in de VS te plannen... Maar daar zal meer dan één boek voor nodig zijn vrees ik. De VS is voorlopig nog geen bestemming uit de bovenste schuif, zoals ik dat graag stel.

Donderdagavond was het congres gedaan. Maar reeds rond 16:00 sloot men af met een drink en een hapje. Dat was aan mij niet besteed, dus ... dan kon het plezier beginnen. Bill Nunez had met me afgesproken om 18:00 in de hall van het hotel. Om 19:00 zou ik voor de West Florida Orchid Society de presentatie verzorgen. Ik had dus nog

ruim tijd om naar de kamer te gaan, alle papieren op te bergen, me wat te verfrissen en het verstand even op nul te zetten. Bill was op tijd. Ik vond eerder een foto van hem op het net! Maar die deed hem geen eer. Op basis van de foto dacht ik een dikke, oudere man voor met te krijgen. Hij bleek slechts 52 jaar oud. Beroepshalve werkt hij in een firma die zich bezighoudt met waterbehandeling. Dus ook hij komt ook wel eens op een electriciteitscentrale om typisch aan watergekoelde systemen te werken en vooral aan chemische en bacteriologische problemen. Hij nam me eerst mee naar zijn huis, hij moest nog planten ophalen voor de orchideeën bijeenkomst. Nu merk ik pas dat ik van Bill, zijn huis en collectie, van zijn familie, enz, helemaal geen foto's heb gemaakt. Mijn aandacht was zo... 'opgezogen' door die man dat ik fotograferen gewoon vergat! We stopten maar kort en ik maakte kennis met in juiste volgorde, zijn hond, zijn oudste dochter en zijn echtgenote. Maar natuurlijk ook met zijn orchideeën. Heel het huis ligt vol met flessen met zaailingen. Door één van de grote vensters kijk je binnen in één van zijn serres. Wekelijks tracht hij zijn bloeiende planten naar voor te schuiven, zodat er tegen het venster aan, steeds een display van orchideeën staat. We stappen naar achter in de tuin, daar staat ook een serre, die hangt vol met vooral Vanda-achtigen, er is spijtig genoeg weinig licht zo laat op de dag! In het midden van zijn tuin staat een kanjer van een boom. Onder die boom hangen mandjes en allerlei orchideeën, vooral de plaatselijke *Encyclia tampensis*,

hij had zelfs een stuk voor mij opzij gelegd. Tegen zijn huis aan een border waar diverse orchideeën in de volle grond staat, *Phaius* en *Calanthe's*, gewoon prachtig, bovendien vermeerderen ze er uit zichzelf. Overigens naast zijn huis stond zijn boot geparkeerd, Bill's tweede hobby is vissen! Hoe kan het ook anders, met zoveel water in de omgeving. Maar hier lijkt iedereen wel een boot in zijn tuin te hebben staan.

Maar dan moesten we ons nog even haasten, immers de bijeenkomst zou starten. Ik had wellicht zelf nooit die plek kunnen vinden. We reden door kleine éénrichtingsstraatjes, met de typische houten los staande villatjes. Deze kant van St Petersburg-Tampa-Clearwater, want we zaten daar

zowat op de grens van die drie plaatsen stond vroeger geen huis, alles was moeras. Nu is het terrein droog getrokken en verkaveld. Er lijkt geen vrij stukje grond meer over te schieten.

De bijeenkomst ging door in een vrij grote zaal. De voorzitter Mevr Pan Heath heette me welkom. Een lokale orchideeën handelaar gaf eerst een uitleg over het verpotten en opbinden van planten,

de ±80 aanwezigen hingen aan zijn lippen. Toen kwam de voorzitter aan bod. Tijdens haar uiteenzetting stelde ik me op. En dan startte de problemen. De stekkers van de stopcontacten zijn verschillend aan die in Europa, daar was ik op voorzien, maar de aansluitingen met de beamers blijken ook verschillend te zijn... Gelukkig kon ik mijn externe harde schijf op hun laptop aansluiten, op die wijze kon ik toch mijn presentatie brengen. De mensen leken erg opgetogen en kwamen mij na de presentatie feliciteren en bedanken, het leek soms een beetje overdreven, maar blijkbaar is het typisch voor dit deel van de US, ik had het de voorbije dagen tijdens het congres ook al gemerkt. Tijdens de bijeenkomst stond er op een grote tafel eten uitgesteld, na de uiteenzetting van de voorzitter werd een korte pauze gehouden, om me de tijd te geven, alles op te stellen, dat vroeg dus wat tijd en blijkbaar was dat de moment om een aanval te plegen op die versnaperingen. Die aanval had ik dus gemist en mijn beer grolde! Het was van 's morgens geleden dat ik nog goed had gegeten, en ik had 's middag net niet veel gegeten, om de overdaad van de laatste dagen wat te compenseren. Maar ik had weer geluk. Immers er waren drie lokale keurders van het AOS aanwezig (Jim Clarson en zijn echtgenote en Mark Jones, overigens zijn echtgenote was er ook bij maar die is geen erkende orchideeënkeurder en daar gingen de anderen prat op!) en blijkbaar hadden die de gewoonte om samen met Bill Nunez, na een vergadering te gaan eten. Of ik zin had om mee te gaan, anders wou Bill me direct naar het hotel brengen...? Of ik zin had? Wat een vraag. Ze reden naar zo'n typisch fast food restaurant. Ik dacht wat kan het mij schelen een hamburger als ik maar eten heb. Binnen kreeg ik een kaart voorgeschoteld, waar ik eigenlijk weinig op herkende. Eerst bracht men een grote schotel taco's met dipsaus. Dan kwamen de half liter glazen met cola, gesuikerde ijsthee, lime, etc. Bill scheurde enkele zakjes

suiker open en kapte die in zijn 'sweet Ice tea', dus in hun smaak is zoet nog niet zoet genoeg. En ijs, massaal veel ijs! Ik koos een steak, want tussen de hamburgers, kipperechten en enkele voor mij onbekende zaken stond ook een klein hoekje steaks op het menu. Steak met kaassaus, of sweet korn? Ik koos voor een gegrilde steak een bordje salade en een gegrilde maiskolf apart. Of dat al was? Ik dacht hier doe ik iets mis... De steak was fantastisch, de maiskolf nam ik zowat als dessert, want die was echt wel erg zoet! Ik at me rond, maar als ik rond me keek en zag wat die allemaal binnen speelde... De bediening stond regelmatig bij ons aan tafel. Extra saus? Extra salade? Extra drank? Alles werd constant aangevuld. Tot je letterlijk van achter de tafel wegrolde. Vanzelfsprekend gingen de gesprekken over orchideeën en ook over Europa, want enkelen hadden er geweest of wisten dat er nog wat familie was achter gebleven, meestal na hun militaire dienst. Jim Clarkson, één van de keurders nodigde me uit om 's anderendaags bij hem thuis zijn verzameling te komen bekijken. Bill zette me af aan het hotel, het was een prachtige ervaring.

O, ja tijdens de vergadering kon ik nog enkele flesjes superthrive (groeihormonen), die in Europa moeilijk verkrijgbaar zijn op de kop tikken.

En ook de *Blc 'Port of Paradise'* die Mr. De Prins zo graag had gehad kon ik daar op de kop tikken. Overigens die zou tegenwoordig *Rhynchosoprocattleya* of afgekort *RSC* heten.

Mijn laatste ontmoetingen ;

De dag hiervoor had ik met Jim Clarkson afgesproken, dat ik zijn verzameling zou komen bekijken. De kwekerij van 'Louis Del Favero Orchids Inc.' wist ik te vinden, immers daar had ik in het begin van de week voor de deur te gestaan. Jim zou daar vlakbij wonen en als ik Louis opzocht zou hij me oppikken! Dus na het ontbijt reed ik naar Louis. Een prachtige kwekerij, tot nu toe het mooiste wat ik daar zag. Relatief groot en zeer verscheiden qua aanbod. Al moet gezegd worden dat Phelps wellicht kleiner was maar er veel verzorgerder uitzag. Ik was er nog

maar net en Jim verscheen er ook. Ik hoopte met de hulp van Jim in Louis zijn privé verzameling binnen te geraken, maar die vlieger ging niet op! Spijtig, maar wat ik te zien kreeg was ook de moeite. Het was een bonte verzameling van hybriden en species. Louis had jaren lang samen met een vriend uit Texas orchideeën verzameld in het wild, van Mexico over Honduras tot in Costa Rica en Panama en zelfs verder tot noordelijk Zuid-Amerika. Maar sinds de wetten zo streng waren geworden, heeft hij zijn honger naar species wat gekoeld en een groot aantal hybriden in huis gehaald. Daar zaten enkele planten tussen waar hij enorm succes mee had. Maar ik kijk sowieso liefst naar species. En zo had hij een groot aantal wilde Vanda's hangen bloeien. *Vanda lamellata variëteit toxallii*. Ook een serie *Broughtonia sanguinea* vielen me op! Een beetje licht van kleur misschien maar toch erg mooi. Maar hij had veel meer, te veel om op te noemen! Hier en daar doe je een idee op, zo ondermeer het kweken van orchideeën in een slakkenhuis. Iets tof voor op tentoonstellingen dacht ik. Geen van de mensen die ik bezocht zouden later op de maand aan het WOC meewerken, ze dachten ook dat ik zou blijven tot dan, maar ik denk dat mijn baas net niet zo vriendelijk zou zijn om me zo'n lang verblijf te betalen...

Na het bezoek volgde ik Jim tot bij zijn huis. Weer zo'n afgesloten wijk met doodlopende straten en los staande woningen. Hij had een huis in de buitenbocht van de straat, met een zeer grote tuin dus. Achter zijn huis een serre-vormige aanbouw, die afgesloten was met gaas in plaats van glas. Dat was tegen de muskieten in de zomer! In de constructie, centraal een zwembad en rond om rond rekken met orchideeën. Als het echt koud wordt (wat heel zelden gebeurt, dan hebben ze eens een nacht met temperaturen die ernstig dalen) . Dan kan hij die rekken tegen elkaar aanrijden en vastmaken, en dan gaat er een doek over. Eigenlijk maakt hij dan een mini serre, die opgewarmd wordt door middel van lampen!!! Wat een luxe !!!

Behalve die rekken had hij ook effectief een serre en natuurlijk zijn tuin zelf, want ook daar stonden her en der planten, sommige in volle grond, sommige op blokjes onder de bomen. Die bomen waren allemaal citrus verwant 'Florida lime', 'citroen', 'lemons', 'pompelmoes',

'pomelo's', 'appelsien', enz. Om niet te overdrijven stel ik dat 30% van zijn planten bij het zwembad bloeiden en ook in zijn serre bloeide er heel wat. Ik kan me geen Belgische of Nederlandse liefhebbers bedenken die op zo'n oppervlakte evenveel bloeiende planten kan aanbieden in de winterperiode waarin we ons bevonden. Volgens Jim was het dan ook maar een sober aanbod. Nu lijkt dat wat overdreven. Maar hij toonde me enkele kluiten waarmee hij "cultural rewards" had gehaald. En later toonde hij de foto's van deze planten wanneer ze in bloei stonden. Wat met ik er van zeggen. Een *Aerides odorata*, met een 50-tal bloemstelen; Ik zag zelf een *Ascocentrum miniatum* met slechts de bloeiaanzet. Zo'n plant is relatief klein, maar de kluit telde zo'n 10-tal scheuten samen in één mandje, en elke scheut bloeide met minimaal 5 takjes, die van tussen diverse bladeren hun weg vonden naar het licht. Hoeveel juist durf ik niet zeggen, maar er zaten wellicht vijftig bloemtakken klaar! Binnen hingen enkele diploma's van prijzen die hij ooit wan, ondermeer een foto met een witte bol bloemen

Brassavola perinii.

Broughtonia sanguinea

Bij het zwembad had hij nog en prijswinaar hangen : een *Dendrobium species* (ik ben de soortnaam vergeten) Binnen in huis zaten twee papeaaien ls, één Kakatoe en één groen-gele. Ze zaten buiten op een grote kooi. Ik kreeg een scheut van *Oncidium ceboleta*. Die groeien als keiki's op zijn bloemtakken. Ik wist zelfs niet dat dee planten dat deden. Als dat maar goed komt, met die gekregen planten, dacht ik. Ik had nu een *Cattleya*-hybride : *Blc 'Port Of Paradise'*, een *Encyclia tampensis* en deze scheut van *Oncidium ceboleta* mee te smokkelen. Als dat maar goed komt. Ik reed naar het hotel... voldaan, met slechts één zorg ... hoe krijg ik alles heel thuis ??

Website's die U wellicht bij toekomstige contacten kunnen helpen :

The Florida West Coast Orchid Society
<http://www.fwcos.org/>

Orchideeënkwekerij Phelps
<http://www.phelpsfarm.com/>

Florida Native Orchids
www.floridanativeorchids.com/

Louis Del Favero : geen website, geen email.

Vanda lamelata toxalii

Orchid News & Views

January 2008 Volume 6, NO. 1

Meeting Information

January 10th, 2007

Patrick Mannens Orchids of Europe

PNP Orchids of Belgium

<http://www.pnporchids.be>

Educational Class

Michael Polen-Orchids- everything but the pots!

- . Visit the AOS website—
<http://www.aos.org>
- . Don't forget to bring food or
drink for the break
- . 19WOC is coming up fast!
- . There will be members plant
sales this month!

Visit FWCOS's website at:

<http://www.fwcoss.org>